

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

PLATON

ORGAN FOR METROPOLITANSKOLENS DISCIPLE

Årg 6

Nr.3 - december -

1959/60

INDHOLD:

Øl for helved'.....s.	3
Fra det vilde vesten.....s.	4
Gymnasiasters åndsliv.....s.	5
Skolekomedie.....s.	6
Beat, beat, beat.....s.	9
MDR-planer.....s.	10
Lommefilosofi.....s	12

... Meget vel, Sørrh...

Ole Drucker som betjent Clif-
ton i årets skolecomedie.
(Se midtsiderne.)

Sv. Aa. Christensen

Kolonial-Vin-Tobak - Jesper Brochmandsgade 13

Luna 1344

Luna 1344

Fra-DAG til DAG

fremkalder og kopierer jeg din film

NORA FOTO

Gartnergade 4

Jørgen S. Christiansen

Luna 2586

Privat: Ry. 9670

Sv. Aa. Weinreich

en gros & detail

Kød - Flæsk

Pålæg - Fjerkræ

Falkonér Allé 49

Telefoner: Godthåb 2353 — 2352

på gafflen

SPORT

Rekvisitter

Beklædning

Silkegade 11. Telefon 3082, 13.382.

POUL HOLM

PLATON

METROPOLITANSKOLEN,
STRUENSEEGADE 50, N.

Redaktion:

Ove Nissen, ansv.

Lotte
Waver.

Søren Willert

Carl Weltzer.

ØL FOR HELVED - ØL

Engelsk stil: godt minus,
og historie: tå kryds- -
Jeg kan ikke rigtigt li' det,
men det si'r jeg ikke til nogen,
neh, jeg griner, når de andre
sidder front på deres ender,
bojer amo, finder sinus.
Det er psyko, det er psyko.
Jeg har meget bedre sager:
Cowboyhefter, Mike Spillaney.
Når der staves og der regnes,
når der læses og der læres
og slås op i svære bøger,
er jeg ham, der bare råber:

"Øl for helved' - øl".
Så er der altid no'n, der griner
gudskelov,
der er også no'n, der bare
vender ryggen til og går.

Nogen diskuterer
Paul Klee og Picasso
eller Einsteins teorier,
Marx og Jesus(hvem var størst?),
de vil lave studiekredse
om musik og mutationer
og om radioaktivt nedfald.
Det er psyko, Det er psyko.
Hold dog kæft.
"Er det sandt, at folkemængden
stiger me'r end produktionen?"
Jeg si'r sgu: "Skidt med
ris til Kinas millioner,
bare vi har nok af

øl for helved' - øl".
Så er der altid no'n, der griner
gudskelov,
der er også no'n, der bare
vender ryggen til og går.

Ham ved siden af, ved bordet,
han får breve fra en pige.
Når han taler om sin pige,
bli'r hans stemme mærk'lig varm,
når han skriver svar til hende,
er det, mens han fløjter denne,
denneher - Appassionata.
Det er psyko, det er psyko.
Der er aldrig brev til mig.
Selv om pir'ne ofte griner,
når jeg siger noget sjofelt
(midt i timen)
si'r de nej og løber væk, hvis
jeg vil holde dem i hånden.
Kan I høre, hvor jeg råber:

"Øl for helved' - øl".
Så er der altid no'n, der griner
gudskelov,
der er også no'n, der bare
vender ryggen til og går.
el.

CHR F. RØMER

Boghandel

Skindergade 29

Mi 3130

FRA »THE WILD- WEST«

For ca. halvandet år siden befandt jeg mig sammen med hundrede andre skandinaver i en charret flyvemaskine ude over atlanten på vej til "det store land". En verdensomfattende organisation som gennem udveksling af unge fra mange lande søger at skabe større international forståelse og samarbejde, havde sendt os afsted, på et års ophold i U.S.A., med skolegang. Organisationens navn: American Field Service.

Efter en dags ophold i New York, genoptog fjorten af os flyverejsten mod Los Angeles, California (undskyld amerikanismen). Undervejs mellemlandede vi i Chicago, men jeg gjorde mig ikke den ulejlighed at hilse på gangsterne, da jeg, inden jeg tog af sted, ikke havde fulgt lektor Atkes råd om at lære at skyde med revolver ud af jakkelommen. Ved ankomsten til Los Angeles fik vi alle pludselig, men naturligvis ved et tilfælde, ondt i maven, medens vi ventede på vore fremtidige forældre. De viste sig at være en herlig familie, og hurtigt blev jeg optaget som søn og broder i familien. Foruden mine fosterforældre havde jeg fire brødre og en lille søster.

Og dermed begyndte mit år i U.S.A. Da det her ville være umuligt at tage alt med, og da en stor del af mit liv var knyttet til skolen, vil jeg koncentrere mig om den side af mit ophold.

Første skoledag oprandt, og den vil altid stå lyslevende i min bevidsthed. En skøn augustmorgen hoppede vi i min broder Dave's vogn (Dave gik i 2.g) og susede ned til skolen. Da vi kom ind på parkeringspladsen, havde vi et farligt besvær med at finde en plads blandt de ca.

500 vogne. Min forestilling om en dansk gymnasiast på cykel havde fået et alvorligt knæk; jeg spejdede rundt for at finde en cykel, og min broder, der øjensynlig havde gættet mine tanker, sagde med et drillende grin: "Tjah, her er vi jo vokset fra pedalerne."

Så gav jeg mig til at studere skoleanlægget. Hovedbygningen, der er ca. 150m lang, er en ret lav, men imponerende bygning af en smuk, rød sandsten, og overalt på de grønne plæner står store, majestætiske palmer. Til skolen hører også tennisbaner, svømmebassin, fodbold- og baseballbaner, o.s.v.

Efter at have kigget på menneskemængden og noteret mig at mange var i cowboybukser eller disse frygtelige lyse bukser uden pressefolder!!, vandrede jeg ind i min første klasse. Over højtaleren, der er opsat i ethvert klasseværelse, bød rektor skolens 2000 elever velkommen tilbage fra sommerferien og fortsatte med den gamle historie om den energi, man havde samlet i ferien. Efter timen myldrede alle ud og spredtes til de klasseværelser, hvor dagens andet fag blev undervist. Mit skema var, fra første til femte time: samfundslære, amerikansk historie, politik, "public speaking", og spansk. Sjette time var for mit vedkommende tennis, og det spillede vi hele året rundt undtagen de tre dage, da det regnede.

Efter 3.time var der frokost, som blev indtaget ovre ved "The Student Union", en bygning specielt for eleverne, med jukeboxes, automater med flydende forfriskninger (uden alkohol) og bordtennisborde. Udenfor under palmerne stod parasoller og bænke. Man kunne selvfølgelig også køre hen til en af de lokale "drive-ins", rulle venstre forrude ned og råbe sin bestilling ind i en højtaler. Fem minutter efter gjorde man sig igen den anstrengelse at rulle vinduet ned og fik som belønning en dejlig middag serveret i vognen.

GYMNASIASTERS ÅNDSLIV

Metropolitan, beatnik, konge, fædreland, islændertrøjer, blåt blod, te, Jesus, piger, U.S.A., Marx, Dylan Thomas, yoga, zenbuddhisme, slips, italienske sko, neglelak, Hemingway og whiskey.....kort sagt hele den vidunderlige cocktail, der udgør en gymnasiasts åndsliv. Gymnasiaster, disse individuelle konformister, der alle tror de er en personlighed, men som er bange for at afvige fra kammeraterne som kat for sennep, kort sagt os alle! ...Næh, undskyld, jeg glemte, at når man læser de sæd-

vanlige hip til gymnasiaster, så trækker man på smilebåndet og tænker: Ak ja, hvor det dog passer godt på dem allesammen, men jeg er da gudskelov selv helt anderledes! Men for at komme til sagen, vi har tænkt os i dette og i kommende numre af Platon kort at skitsere en gennemsnitsgymnasiasts virkelige forhold til de ting, som han selv tror han interesserer sig vældigt for, og hvorom han i hvert fald mener at vide mere end alle andre. - Vi lægger for med:

Gymnasiaster og politik

Mange vil måske mene, at det er det eneste gymnasiaster ikke interesserer sig for, men det passer ikke. Prøv blot at spørge. Enhver gymnasiast med respekt for sig selv har sine egne skudsikre løsninger både af Berlin-spørgsmålet, Algierkrisen, krigen i Tibet, markedsplanerne og mange flere. har man ikke de pågældende løsninger, klarer man sig med at sætte d'herrer Mao og Hrustjov i forbindelse med diverse smykkende adjektiver.

Udenrigspolitikken kommer man alt i alt temmelig godt noget helt andet er straks indenrigspolitikken, hvor det præker spørgsmål om ens politiske farve og tilhørsforhold straks viser sig. Der er to veje at gå for en gymnasiast: man kan være yderligtgående socialist eller

kommunist, så er man interessant og aparte, og man kan være konservativ, det eneste der kan accepteres uden kritik. De, der så ikke, politisk set, vil høre til den konforme masse, kan bekende sig til venstre og måske til nøds til de radikale, men ikke til socialdemokraterne. Man går endog så vidt i sin afsky for alt socialdemokratisk, at man princip ikke drikker produkter fra bryggeriet Stjernen; og hvis ens forældre eventuelt skulle bekende sig til dette parti, må man endelig skynde sig at fjerne alle billeder af Stauning og Borgbjerg, samt Aktuelt, da man ellers straks bliver stemplet som proletar. Men konservativ, derimod, det har man lov til at være, selv om alene det reaktionære navn skulle få en ung idea-

GREVINDEN GJORDE DET

Instruktøren,
hr. Hagel.

Med glade forventninger satte man sig til rette for at overvære Metropolitanskolens årlige skolekomedie. Stemningen var høj på tilskuerpladserne, hvad det meget festlige fortæppe havde sin andel i.

Første rollehavende gjorde sin entré - en korsedderkop! Ledsaget af uhyggemusik fremført af Henrik Halberg, Kjeld Nielsen, Ole Kongsted, Finn von Eyben og Torben Halberg. Der var lagt sjæl i de monotone, klagende klange. Så gik tæppet. I en stol sad en mand og sov. Han var greve og død, myrdet, hvilket et gennemtrængende skrig fra stuepigen Polly forkyndte med stor virkning. Uhyggen bredte sig! Man blev hurtigt klar over, at de to politifolk fra Scotland Yard inspektør Davidson og kriminalassistent Raines nok skulle være mænd for at løse mordgåden. Det viste sig imidlertid ikke at være så ligetil en opgave, da der efterhånden, som sagen trevledes op, ligefrem blev trængsel om at tilstå mordet. Ikke mindre end tre personer, tilsyneladende uafhængige af hinanden, afgav forklaring om deres udmærkede motiver til at udføre mordet og skildrede ved en naturalistisk fremstilling, hvorledes mordet i praksis foregik, men som i alle veldrejede kriminalspil vi - ste det sig naturligvis at være en helt fjerde, oven i købet en kvinde, selveste grevinden, hvilket først afsløredes i de sidste fem minutter af forestillingen. Dette spændingsmoment hidsede tilskuernes nysgerrighed, så interessen holdtes fangen til det sidste.

Første halvdel af forestillingen manglede lidt tempo. Der var mange humoristiske situationer under afviklingen af de forskellige personer.

Inspektøren, den gennemgående hovedrolle (foruden greven), udførtes af Henrik Vinterberg. Han havde udmærket ro og autoritet, som absolut gav tillid til at han, sekunderet af sin kriminalassistent, snart ville være i stand til at løse mordgåden.

Kriminalassistentens rolle spillede af Steen Leth. På et pro - fessionelt teater ville man jo nok have lagt mere vægt på at

Niels Kjeldsen som
grev Mattoni.

trække det humoristiske islet mere frem mellem de to politifolk, sådan som vi jo kender det fra radioens hørespil af samme genre. Det er jo det forfriskende og underholdende ved disse kriminalspil, at humor og gys veksler. Humoren repræsenteredes forøvrigt rigeligt for mange af de rollehavendes vedkommende. I første række af Søren Willert, der som Samuel Fletcher virkelig havde skabt en tolv'er! Værtinden, Mrs. Martin var en morsom type og ramt rigtigt i tonen af Susan Leth Pedersen i den engelske konservative stil. Man forstod så godt hendes nervøse til-

stand, når man efterhånden blev præsenteret for pensionatets beboere og ikke mindst dets personale. Som beboere i hendes pensionat var et noget tvivlsomt stjernefrø, Renée La Lune fra natklubben "Midnatsvanvid", Samuel Fletcher, en blakket sælger, grevinden under falsk navn, Louise Rogers, Lord Sorrington, og-

så under falsk navn (Rupert) og grev Victor Mattoni, som blev myrdet fire gange! Personalet bestod af en stuepige, Polly, der jo ikke ligefrem var nogen mimose, og et par portierer, Johnson og Mullet.

Det er en god idé at lade roller alternere, dels på grund af evt. sygdomstilfælde, så man undgår aflysning af forestillingen, men navnlig fordi flere kammerater får en chance for at være

Inspektøren og korpigen!
(Vinterberg og Anne Buch.)

med. Således blev stuepigens rolle udført på skift af Annette Stampe og Lotte Wæver, som hver især gjorde glimrende fyldest, Anne Buch Andreasen delte sin rolle med Susanne Waldorff. Det er en af de roller, der giver pote til publikum, for den er bombesikker i sin humoristiske virkning. En betjent-birolle fik en morsom fremstilling af Ole Drucker, og den rolle alterneredes af Leif Petersen. De to portierer, Johnson, Finn Bjerregård, og Mullet, Henrik Skovgård Nielsen blev spillet udmærket og gennemført af dem begge med stor karakteriseringsevne. Sporthelten og millionæren Bernhard Froy spillede Søren Kjørup med naturlig selvsikkerhed. Ove Nissen var en distingveret lord, og, som det senere viste sig, far til den egentlige morderske, Louise Rogers, spillet med megen følelse af Ida Hjejle. Det kom meget overraskende, at det var hende, fordi hun så nok så uskyldig ud. Grevens selv - liget - spillede dæmonisk af Niels H. Kjeldsen.

forts. s. 10.

Ole Drucker i
sin glansrolle som
betjent Clifton.

forts. fra s. 4:

Bortset fra samfundslære, og amerikansk historie var alle mine fag valgfri, og karakteristisk for undervisningsformen i mange af disse fag er, at den kræver en hel del personligt initiativ og evne til at drage individuelle konklusioner. Jeg var absolut ikke indstillet på at drive den af, men da jeg ikke tør henregne mig selv til de flittige af frygt for den proteststorm, det ville rejse i lærerkollegiet, vil jeg sige, at jeg hørte til de energiske, og det lykkedes mig da også at tage en ganske pæn amerikansk studentereksamen. I tilslutning til politik og "public speaking", hvor man lærer at organisere og holde en tale eller et foredrag, havde jeg også et så interessant fag som spansk. Selvom sprogundervisningen ikke er nær så gennemført som her, sørgede en dygtig lærer for at eleverne fik lært en hel del, og mod slutningen af året var alle i hvert fald i stand til at sige mere end: "Bravisimo" og "cha-cha-cha".

Amerikansk skoleliv har to sider. Vi har allerede set på den rent akademiske side af sagen, men for at være en respekteret "discipel" skal man også helst være aktiv i "social life", nærmere betegnet klubliv og sport.

Ved en amerikansk skole er der et meget omfattende klubliv, lige fra litteratur- og dra maklubber til bil- og bordtennis-klubber. Alle er de yderst aktive, og der bliver arrangeret litterære aftener, musikaftener, baller, etc.

Som administrator og organisator af alt dette står skolerådet, en fantastisk omfattende organ med masser af sidegrene. At vor form for skoleråd er anderledes beskeden, er hverken elevs eller lærers skyld, men simpelthen de forskellige opfattelser af en sådan omfattende institutions eksistensberettigelse. I U.S.A. betragtes det

som en slags opdragelse til senere borgerlige pligter i et demokratisk samfund. Det øverste råd er "forretningsudvalget", der består af ca. 20 personer, og ved dettes møder oplever man mødekultur efter bedste parlamentariske mønster. Her gennemdiskuterer sagerne, og her træffes vigtige beslutninger.

En stor rolle spiller også sporten: fodbold (amerikansk), basketbold, tennis, svømning, atletik og nationalsporten baseball. I alle grene konkurrerer skolerne indbyrdes, men særlig fodbold samler mange tilskuere, og jeg skal love for, at der var liv og glade dage ved stadion. På den ene side sad mindst halvdelen af El Monte High School's (vor skole's) elever, og på den anden langside sad den anden skoles 1000 lokalpatrioter. Så begyndte heppekorsdysten, og heppekorslederne sprang rundt og lavede de mærkeligste ansigter, for at få alle til at råbe med. Larmen blev yderligere forøget, da vort 30 mands orkester kom marcherende ind i flotte, blå uniformer, og helt galt blev det, da de to hold kom løbende ind på banen. Hvis jeg ikke havde vidst, at min bror var nr. 11, ville jeg ikke have genkendt ham; han var nemlig blevet dobbelt så bred. Foruden alle læderbeskytterne rundt om på kroppen, havde han en enorm hjelm på hovedet, forsynet med en jernstang foran ansigtet. Denne skal forhindre, at næsen bliver halveret, hver gang spilleren "suger grundvand". Der er 11 mand på hvert hold, og ved at skubbe eller smide modstanderne til jorden skal man altså gennembryde (og dette ord skal tages bogstaveligt) deres forsvar og score. Spillet kan sammenlignes med rugby, men er en tak hårdere, og selvom nogle er så hurtige, at de undgår de værste sammenstød, er der meget få fodboldspillere, der er i besiddelse af alle 32 tænder. Kampen endte i øvrigt med en sejr til de andre; men som man "forklarende" fortalte mig, var det jo kun en træningskamp.

forts. s. 9.

Are You a Beatnik?

I 20'erne var ungdommen "årgangen, der måtte snuble i starten", i 30'erne var vi "swingpjatter", 40'erne kaldte os "the lost generation", og nu er vi "the beat generation", "the beats", "beatniks", o.m.a.

"Beat" er ikke en bog, en plade, eller et maleri, disse ting kan være mere eller mindre "beat", men "BEAT" er en livsform.

Beat er marihuana, Zen-buddhis - me, rod-cars, gilder, fri kærlighed og sprit; beat er Kerouac, Brendan Behan, negrene og en masse af U.S.A.'s sindssyge.

Beat er et barn af Sartre, Beckett, Buddha, Steinbeck og Great Bird Parker.

Beat er en ideologifri ideologi; det er et forsøg på at leve uden Billy Graham, Bartholdy og Hrustjov.

Beat er antikonformistisk, idet alle beatniks er nogenlunde ens klædt, i sorte jeans, og sorte pullovers eller islandske sweaters!

Beat er alle de trætte og vrede unge; det er "Les Tricheurs" og vel også eksistentialisterne. Det er theseskaber, hvor "thé-en" er "sne".

Beat er det friggjorte; men af de konforme bliver "the beatniks" opfattet som ungdomsforbrydere og amoralske; de fantasiløse kunne ikke tænke sig den mulighed, at man kunne gøre sådan noget, og de få over 30, der måske føler sig beat, kan ikke sådan rende fra hus, bil, T.V., B.T., o.s.v.

Men beatbevægelsen har to kolossale fejl: den er amerikansk, og den er ungdommelig, - på godt og ondt; at den er amerikansk betyder, at den er noget overfladisk, og at den snobber noget for

de ældre kulturer, her f.eks. for buddhismen; at den er ungdommelig, betyder, at den er naiv, at den tror, det nytter; at den tror man kan nå nirvana, og at den tror, at beat er den eneste vej dertil. The beats er dog værd at lægge endda meget mærke til, fordi de gør oprør mod den konformitet, der tungt omhyller os alle med sin giftgas, der er en større fare end div. a-b-c-bomber.

...men the beats tager sig selv så allerhelvedes alvorligt - og det er dumt.

forts. fra s. 8.

Hele denne stemning af begejstring, hvor man giver sine følelser frit løb og gør som det passer én, er typisk amerikansk, ja typisk udannet, indvender mange danske. Lad os ikke begynde at definere ord, men bare konstatere, at det vi kalder amerikansk udannethed, i U.S.A. betegnes som fri og uformel optræden. Man tager ikke tingene så højtideligt, måske er dette en af grundene til den store gæstfrihed. Jeg skal ikke her prøve at diskutere om amerikansk optræden er ukultiveret, eller ej men bare påpege amerikaneres syn på europæisk, og måske specielt på engelsk dannethed:

"Jo, det er der skam stil over, og det mestrer vi ikke. Men er det dog ikke synd for europæerne, at de altid sådan skal passe på manererne; ve er da heldigvis fødte i Amerika, og her har vi det lige så rart uden alle disse rent exteriore begreber. Selvfølgelig skal man udvise en ordentlig optræden, men i Europa påbyder århundreders traditioner for ofte, "at sådan kan man ikke"."

"Kan i da sådan lave om på jer selv?"

"Ja, hvorfor ikke?"

Réne Albeck.

forts. fra s. 5.

listisk indstillet gymnasiast til at gyse, for konservativ det er man i Hellerup, i Gentofte og på Frederiksberg. Desuden har man som konservativ lov til at bære ordner, det har socialdemokrater ikke, og tænk hvis man engang blev tvunget til at sige nej til et ridderkors!

Dette skal absolut ikke være et angreb på det konservative parti. Blot synes jeg at det tyder på snobberi i allerhøjeste grad når langt de fleste gymnasiaster ganske kritikløst bekender sig til det parti, der står længst til højre. Det kolliderer også med talrige af de andre gymnasiastidealer. En konservativ eksistentielist, prøv engang at forestille jer sådan en....Det tanke ville dog være lettere absurd, ikkesandt! Jeg tror vi kan konkludere ved at sige, at en gymnasiasts indstilling til politik er temmelig lunken.

P.S.: Bliv ikke forargede, ovenstående er ikke skrevet af en proletar, men han er i hvert fald endnu mindre konservativ, og han ser gerne vrede breve fra de talrige K.G. medlemmer her på skolen.

forts. fra s. 7.

Steen Leth som
kriminalassistent
Raines.

Det var virkelig forfriskende at se en skolekomedie, hvor man ikke havde mulighed for sammenligninger med andre udførelser af stykket, som det ofte er tilfældet ved klassiske forestillinger.

Vi retter en tak til instruktø-

ren, hr. adjunkt J. Hagel og til samtlige skuespillere, hvis store arbejde, foruden den rent teatermæssige succes gav et så smukt økonomisk resultat til legatfonden. Endelig skal også med tak nævnes de usete, som medvirker i en sådan forestilling under ledelse af overregisøren, hr. Stubbe. dorte.

MDR

MDR (Metropolitanskolens Discipel Rod) har indviet PLATON i sine planer for vort sociale og åndelige liv på skolen i det nye år. Det ser ud til, at vi skal til skolebal allerede midt i januar, egentlig syntes vi, at et karneval ville være en bedre idé men MDR synes åbenbart, at vort udseende er besynderligt nok i sig selv. - Det store skolebal bliver så engang i marts eller april.

Hvad angår MDRs omsorg for vort besnævrede åndsliv ser det ud til at de især er bekymret om det rent musikalske. Vi skal til kammerkoncert (arr. af D.U.T.) til koncert med Kjell Olsson (i skoletiden) og sogar til foredrag om elektronmusik!

Udover det er der mulighed (ak, kun mulighed) for at MDR vil vise nogle film, måske "Les jeux sont faits", hvad der utvivlsomt ville være populært, da bogen jo er med i vort franskspejlsprogram.

Endelig er der gjort forsøg på at få et samarbejde i stand med andre skoler. - Det må vi jo så sætte vor lid til, i håb om at de i det mindste laver nogle antagelige arrangementer!

2FC

BILLED-
ER FRA
SKOLE-
KOME-
DIEN.

KUNSTNERARTIKLER

Københavns Tapetmagasin

Hostrup Have 60

NO 300 - 8385

BOGBANKEN

K. V. BLOCH

Skolernes mellemed ved
udveksling af skolebøger og
indbindingscentral

Fiolstræde 34 - København K
Byen 2462-6556-7804

Gør Deres bogindkøb hos

MUNKSGAARD

*Bogladen, hvor
akademikere handler*

Konto oprettes på fordelagtige vilkår

METROPOLITANER-SAMFUNDET

Henvendelser og forespørgsler modtages af sekretæren, højesteretssagfører Carl Heise, Ny Vestergade 1, K, eller formanden, landsretssagfører Johan Asmussen, Hovedvagtsgade 2, K.

LOMMEPHILOSOFI

v/Paniskos

Der sker altid en masse ting i verden.

Hvad rager det os?

+

Sure piber snorker højest.

+

Man kan godt være en vigtig person uden at være vigtig.

+

Livet er en gåde og løsningen staar paa bagsiden.

+

Morgengymnastik og en lang tur er den bedste motion, der findes - det tænker jeg saa tit.

+

Man skal lære saa længe man lever - men hvad saa?

+

Det er underligt at tænke sig, at bjergprædikenen ville tage 20 minutter at holde, og at den saaledes ville være for kort til en almindelig søndagsgudtjeneste.

+

Barn husker med bagen.

+

Sand viden skæber aldrig magt, kun afmagt.

Hvor menneskene er dumme. Den ene vil absolut være klogere end den anden.

+

Man er intellektuel, naar man ikke længere glæder sig over det gode ved en ting, men ærgrer sig over det daarlige.

+

Det skulle da være Fandens, om noget navn misbruges saa meget som Guds.

+

Man ejes af det man ejer.

+

Hvis et menneske kalder sig en tosse, saa tænker han det modsatte - hvilket beviser hans paastand.

+

Mands ord binder - men klister er bedre.

+

Mod teologerne kæmper selv guderne forgeses.

+

Ej brykker orm lettelig ryggen.

+

Problemet er taabens kæphest og dens mulepose er ord, ord, ord..

JAZZ

trompeter fra 155,-
klarinetter fra 345,-
trommer fra 95,-
guitarer, Höfner 325,-

Flere hundrede »78« plader sælges til priser fra kr. 1,00

Kæmpeudvalg i lp-plader
traditionelt - swing - moderne
Altid 3000

jazz-plader på lager

MUSIKTHOMSEN

Frederiksborgg. 46 - Kbhvn. K.

Central 1803 - 2203

